

Η Ζωή σαν μελωδία!

Ελληνίδα μαέστρος διεθνούς κύρους

Η Ζωή Τσόκανου έχει σπάσει πολλά ρεκόρ ως αρχιμουσικός. Τώρα δημιουργεί νέα δεδομένα ως διευθύντρια της Κρατικής Ορχήστρας στη Θεσσαλονίκη. Μιλάει για το όραμά της και τις νέες προκλήσεις που θα αντιμετωπίσει

Συνέντευξη στην
**ΚΑΤΕΡΙΝΑ
Ι. ΑΝΕΣΤΗ**

Ηταν μαθήτρια Δημοτικού όταν άκουσε για πρώτη φορά την Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης να ερμηνεύει τη «Συμφωνία του Νέου Κόσμου» του Ντιβόρζακ. Μια εμπειρία που δεν έχει ξεχάσει έκτοτε. Και προφανώς η έκθαμβη τότε μικρή δεν μπορούσε να διανοηθεί ότι χρόνια μετά δεν θα ήταν απλώς μια από τις ελάχιστες σημαντικές γυναίκες αρχιμουσικούς στο διεθνές στερέωμα, αλλά και η διευθύντρια της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης.

Νόστιμον ήμαρ

Η Ζωή Τσόκανου, γεννημένη και μεγαλωμένη στη Θεσσαλονίκη, έφυγε για 14 χρόνια από τη χώρα και έκανε έδρα της τη Ζυρίχη - με πυκνές επισκέψεις στη Γερμανία λόγω των εκεί συνεργασιών της. Τώρα επιστρέφει στην πόλη της σε μια θεσμική θέση, με άγρια χαρά και ενθουσιασμό. «Η πρόταση από το υπουργείο Πολιτισμού ήρθε

αναπάντητα τον Μάιο. Ήταν μεγάλη έκπληξη και φυσικά σημαντική πρόκληση» λέει. Αντιλαμβάνομαι τον συναισθηματισμό και τη σημασία της ορχήστρας που εκπροσωπεί τη γενέτειρα πόλη της, όμως αναρωτιέμαι αν την προβληματίσει το γεγονός ότι τα χρήματα για τον πολιτισμό είναι ελάχιστα λόγω της παρατεταμένης κρίσης. Μου απαντά χωρίς δεύτερη σκέψη ότι «ο λόγος που επιστρέφω συνειδητά στη χώρα μου σε αυτή τη θέση ευθύνος είναι ακριβώς επειδή η ΚΟΘ είναι μια σημαντική ορχήστρα με μεγάλη παράδοση, ιστορία και παρουσία στο εξωτερικό».

Με ετήσια κρατική επιχορήγηση 500.000 ευρώ και χωρίς στέγη, η ΚΟΘ έχει σημαντικές προκλήσεις να αντιμετωπίσει και η Ζωή Τσόκανου έχει ήδη θέσει τις προτεραιότητές της. «Σίγουρα το θέμα της στέγης είναι προτεραιότητα. Θέλω μέσα στον πρώτο χρόνο, αν όχι να αποκτήσουμε μόνιμη στέγη (κάτι που επί 20 χρόνια δεν έχει καταφέρει η ορχήστρα), τουλάχιστον να δρομολογήσουμε τις διαπραγματεύσεις και τις συστηματικές συνομιλίες για να βρούμε οριστική λύση. Σαφείς συζητήσεις, με χρονοδιάγραμμα και μέθοδο». Λέει ότι το ενδεχόμενο υιοθέ-

τησης του αθηναϊκού μοντέλου, με την ΚΟΑ να στεγάζεται στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, θα μπορούσε να εφαρμοστεί και στη Θεσσαλονίκη.

Τρομερό brainstorming

Τη ρωτώ για το οραματικό κομμάτι. «Με το που μου έγινε η πρόταση αυτομάτως άρχισε ένα τρομερό brainstorming. Είναι σημαντικό όμως κατ' αρχάς να γνωρίσω καλά την ορχήστρα στην πράξη, να δω αν οι ιδέες που έχω μπορούν να πραγματοποιηθούν στην πράξη με αυτούς τους μουσικούς και με το πλαι-

σιο λειτουργίας της ορχήστρας. Μέρος του οραματός μου έχει σχέση με την ανάγκη να δημιουργήσουμε ένα πρόγραμμα εκπαίδευσης συνειδητά και με σύστημα. Επίσης, να ενισχύσουμε το κοινωνικό πρόσωπο της ορχήστρας, να βαθύνουμε τη σύνδεσή της με την κοινωνία και να διατηρήσουμε τη ζεστή σχέση που έχει με την πόλη, πραγματοποιώντας δράσεις παντού.

Η Θεσσαλονίκη αγαπά πολύ την ορχήστρα της! Όμως το ίδιο σημαντικό είναι να πάει η ΚΟΘ και στην περιφέρεια, σε όλη τη Βόρεια Ελλάδα, σε μέρη όπου

δεν υπάρχει η δυνατότητα να ακουστεί συμφωνική μουσική».

Καθώς στην αρχή της εβδομάδας ανακοινώθηκε το πρόγραμμα της ΚΟΘ που είχε σχεδιαστεί ως τα Χριστούγεννα από τον προκατόχό της, ξέρει ότι έχει χρόνο στη διάθεσή της για να ετοιμάσει το πρόγραμμα με την υπογραφή της από τον Ιανουάριο και μετά. Όμως υπάρχει κάτι ακόμα σημαντικότερο για τη νέα διευθύντρια. «Για μια σημαντική συμφωνική ορχήστρα έχει εξαιρετική σημασία να καθορίσει με ακρίβεια το προφίλ της. Να αποφασίσει ποιο ρεπερτόριο την κάνει πιο δυνατή, ποια κατεύθυνση πρέπει να ακολουθήσει. Και αφού το κάνουμε αυτό, να δουλέψουμε για να δυναμώσει η εικόνα της ΚΟΘ στην Ελλάδα αλλά και στο εξωτερικό, με συναυλίες και φυσικά δισκογραφία».

Η ίδια βέβαια θα συνεχίσει τις σημαντικές εμφανίσεις της και συνεργασίες στις μεγάλες σκηνές του εξωτερικού ως αρχιμουσικός. «Πιστεύω ότι για να είμαι ολοκληρωμένη και όσο το δυνατόν πιο αποτελεσματική στη θέση μου ως διευθύντρια είναι σημαντικό να συνεχίσω να εξελίσσομαι η ίδια ως καλλιτέχνης. Ετσι θα προσφέρω ακόμα περισσότερα στην ορχήστρα».

Συμφωνικός Λοΐζος

Καθώς η ΚΟΘ έχει τον Οκτώβριο αφιέρωμα στο έργο του Μάνου Λοΐζου με τη συμμετοχή της Δήμητρας Γαλάνη, της Γιώτας Νέγκα και του Φοίβου Δεληβοριά, τη ρωτώ αν αυτό το πάντρεμα, αυτού του τύπου οι φαινομενικά αταίριαστες συναντήσεις θα συνεχιστούν και στη δική της θητεία. «Αυτό έχει να κάνει με τις προκλήσεις που βάζει η ίδια η ορχήστρα. Από τη στιγμή που αποφασίσαμε να συμμετάσχουμε σε αυτή τη σημαντική επετειακή συναυλία, πρέπει να εξασφαλίσουμε ότι θα δώσουμε ένα νέο άκουσμα στα τραγούδια. Να ερμηνεύσουμε γνωστά τραγούδια μέσα από συμφωνική ματιά. Τέτοιες «καλλιτεχνικές» συναντήσεις θα συνεχιστούν αλλά πάντα με ξεκάθαρο στόχο και στρατηγική» λέει η Ζωή Τσόκανου.